

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Lingonensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

licet Theobaldus, nunquam fuisset appellationem interpositam profecutus. Intellectis igitur his & aliis Capellanus præmissus quæ à partibus proposita fuerant coram eo, & nobis fideliter recitatis, de mandato nostro sæpèfati Episcopi Anconitani sententiam confirmavit, decernens omnes illos auctoritate apostolica compescendos qui hujusmodi sententiæ contradictores inventi fuerint vel rebelles, Theobaldo præfato profus amoto à monasterio memorato. Volentes igitur quod per Capellanum prædictum auctoritate nostra definitum est in hac parte robor obtinere debitæ firmitatis, sententiam ipsam auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. confirmationis &c. usque incursum. Datum Laterani v. Idus Iunij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

In eandem ferè modum scriptum est super hoc Abbati Farsensi usque robor obtinere debitæ firmitatis, sententiam ipsam auctoritate duxerimus apostolica confirmandam, discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus eandem facias per censuram ecclesiasticam appellatione postposita firmiter observari; contradictores, si qui fuerint, vel rebelles censura simili sublato appellationis obstaculo compescendo.

LINGONENSI EPISCOPO.

Postulasti per sedem apostolicam edoceri qualiter contra Iudæum procedere debeas qui manus injecit in quendam Presbyterum violentas. Ad quod fraternitati tuæ breviter respondemus quod si dictus Iudæus tuæ jurisdictionis existit, ipsum pœna pecuniaria punias vel alia, secundum quod convenit, temporali, faciens percussio satisfactionem congruam exhiberi. Alioquin dominum ejus moneas & inducas ut passo injuriam & Ecclesiæ ab eo satisfieri faciat competenter. Quod si dominus ejus id neglexerit adimplere, tu Christianis per censuram ecclesiasticam interdicas ne cum ipso Iudæo, antequam satisfaciatur, præsumant commercia exercere. Consequenter quæstisti quid [facere] debeas de quodam captivo, qui se falsò Episcopum asserens, altaria consecravit, & alia plura exercuit quæ ad officium pertinent præsulatus. Ad quod tibi taliter respondemus, ut illa quæ taliter egit irrita nunties, & ipsum perpetuo carceri facias sustentandum. Tertiò quæstivisti utrum illi qui in annis minoribus constituti novitio-

rum habitum susceperunt, & infra annum postmodum facta professione ad seculum sunt reversi, & ab Episcopis suis hoc scientibus ad sacros ordines sunt promoti, sustineri debeant in illis Ecclesiis ministrare in quibus fuerint ab eisdem Episcopis instituti. Nos ergo fraternitati tuæ breviter respondemus quod propter hoc non sunt ab ipsis Ecclesiis amovendi, sed in eis possunt liberè ministrare; nisi fortè prudentia superaverit in illis ætatem, ut saltem transire debeant ad regulam laxiorem, cum ipsi absque protestatione religionis habitum assumendo vitam præsumantur proposuisse mutare. Datum Laterani v. Idus Iunij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

DECANO, ET MAGISTRO
Henrico Canonico Trecentibus, & The-
saurario Ville Mauri Trecentis diocesis.

Constitutus in præsentia nostra dilectus filius I. Presbyter Ecclesiæ sancti Christophori de Sessiacio lachrymabiliter nobis conquestione monstravit quod quia contra Priorem ejusdem loci Antihodorensis diocesis, qui tantum percipiebat de proventibus Ecclesiæ memorata quod de residuo nullatenus poterat sustentari, rostras ad venerabilem fratrem nostrum Aurelianensem Episcopum & conjudices suos litteras impetravit, idem Prior sic ei fecit in ipsa villa commercia denegari ut à domo quam conduxerat, cum propriam non haberet, fuerit exire compulsus ac in ipsa Ecclesia diutius habitare, cunctis ei humanitatis officia ob metum Prioris & monachorum timentibus exhibere. Denique cum in solemnitate omnium sanctorum pro necessitatibus suis à præfata Ecclesia paululum discessisset, à D. & aliis familiaribus memorati Prioris ita fuit lapidibus impetitus quod mortis, ut credit, non evasisset periculum nisi in eandem Ecclesiam se subito recepisset. Porrò cum præfati Episcopus & conjudices sui mandatum nostrum volentes exequi statuisent ut de proventibus ipsius Ecclesiæ æstimationem decem librarum Parisiensis monete omnibus computatis perciperet annuatim, & in terram Prioris ac homines, quia factò se opponebant ipsorum, promulgassent sententiam interdicti, I. monachus, S. Cellerarius, Cle. & quidam alij servientes Prioris, cum in ipso dominicæ nativitatis die durissimè verberatum, demum adeo graviter in capite vulnerarunt ut præter dolores alios & læsuras, irremediabilem auditus incurrent læsionem: qui ad eundem Priorem senten-

Epist. 118.
Respondetur
ad ejus con-
sulta.
Cap. Postulasti.
De Iudæis.

Vide lib. 16.
epist. 10.
Cap. Postulasti.
De regulari.